

47

10. maí

4. gr.
Heimilt er svartbaksskyttu að skjóta svartbak hvar og hvenær sem er, þó ekki nær friðlýstu eggveri eða selalögnum en gildandi lög ákveða, nema hlutaðeigandi jarðarabúandi óski eftir því.

5. gr.

Hver sá, sem hindrar skipaðar svartbaksskyttur að verki, eða reynir að varna því, að eyðing svartbaks megi fram fara í samræmi við samþykkt þessa, sæti sektum frá 10—100 krónum.

6. gr.

Skotmaður færir fullgildandi sannanir fyrir viðkomandi hreppsnefndaroddvita um, að hann hafi drepið svartbak — einn eða fleiri —, og er þá oddvita skylt að greiða skotmanni 50 auro fyrir hvern fugl. Sá hluti skotmannslauna, sem ekki greiðist úr rikissjóði, greiðist að jöfnu úr sýslu- og hlutaðeigandi hreppssjóði.

Fullgildar sannanir teljast, ef skotmaður afhendir lappir fuglanna. Oddviti skal tafarlaust eyðileggja lappirnar.

7. gr.

Oddvitar skulu árlega semja reikning yfir útborgun skotmannslauna, og sé sá reikningur kominn til sýslumanns fyrir lok janúarmánaðar árið eftir, þannig að hann geti sent rikissjóði reikning yfir hans hluta af skotmannslaunum með öðrum ársreikningum.

8. gr.

Hverjum jarðarabúanda er skylt að eyða öllum svartbakseggjum og ungum í landi ábýlisjarðar sinnar, eða öðrum þeim löndum, sem hann hefir umráð yfir, ef þess er kostur. Vanræki jarðarabúandi þessa skyldu sína af ásetningi eða skeyt-ingarleysi, varðar það sektum frá 50 til 300 kr.

9. gr.

Sektir samkvæmt samþykkt þessari skulu renna í hlutaðeigandi sveitarsjóð. Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Strandasýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 66, 23. júní 1936 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 10. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

48

11. maí

SAMÞYKKT

fyrir Norður-Ísafjarðarsýslu um eyðing svartbaks.

1. gr.

Innan takmarka Norður-Ísafjarðarsýslu skal allur svartbakur vera réttdræpur og skal honum útrýmt með skotum. Skylt er hverjum jarðarabúanda að eyða öllum svartbakseggjum í landi ábýlisjarðar sinnar, eða öðrum þeim löndum, sem hann hefir umráð yfir, ef þess er kostur.

2. gr.

Hreppsnefnd í hverjum hreppi ræður skotmenn eftir því, sem henni þykir þörf. Fyrir hvern skotinn svartbak fær skotmaður 40 auru og greiðir viðkomandi sveitar-sjóður skotmanni gjald þetta. Skal skotmaður sýna oddvita nef fuglsins um leið og hann krefst borgunar, til sönnunar því að hann hafi drepið fuglinn. Eftir að oddviti hefir greitt gjald þetta, skal hann strax brenna nefjunum.

48

11. maí

3. gr.

Oddviti í hverjum hreppi skal halda skrá yfir tölu þeirra fugla, er greitt hefir verið fyrir. Skal hann fyrir hver áramót senda sýslumanni skrána tvíritaða, og skal hann, samkvæmt henni, endurgreiða sveitarsjóði hluta sýslusjóðs af skotmannslaunum, sem eru 10 auru fyrir hvern skotinn fugl, og innheimta hjá ríkissjóði hluta hans af skotmannslaunum, sem eru 20 auru fyrir hvern skotinn fugl.

4. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða eftir því sem við á, sjá lög nr. 66, 1936, sektum frá 10 til 300 kr. og renna þær til hlutaðeigandi sveitarsjóðs. Með mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið sem opinber lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 66, 23. júní 1936 til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. maí 1937.

Hermann Jónasson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

49

13. maí

um útflutning á ísuðum, nýjum fiski í kössum.

Samkvæmt lögum nr. 92, 3. maí 1935, um meðferð, verkun, umbúðir og útflutning á sjávarafurðum, eru hér með sett eftirfarandi ákvæði um útflutning á ísuðum, nýjum fiski í kössum. Ákvæði þessi taka þó ekki til síldar, skelfisks, sjóbirtings, lax eða annara vatnafisktegunda.

1. gr.

Ísaðan fisk í kössum má ekki flytja til útlanda frá íslenskum höfnum, nema hann hafi áður verið metinn útflutningshæfur af fiskimatsmanni og vottorð um það hafi verið ritað á farmskírteini það, er fylgir fiskinum, á einhverri af eftirtöldum höfnum:

Reykjavík,
Vestmannaeyjar,
Fáskrúðsfjörður.

Þegar sérstaklega stendur á og um beinar ferðir er að ræða til útlanda, getur fiskimálanefnd veitt undanþágu fyrir aðrar hafnir.

Ennfremur getur fiskimálanefnd, þegar henni þykir nauðsyn til bera fyrst um sinn þangað til annað kynni að verða ákveðið, veitt undanþágur frá öðrum ákvæðum reglugerðar þessarar, svo sem reglunum um kassastærð, um það, hversu fiski skuli raðað í kassa o. s. frv.